

наблизить її до європейських стандартів у сфері публічного адміністрування, зробить процес врядування ефективним.

Враховуючи вищезазначене, метою наукового зібрання є дослідження доктринальних проблем наукових досліджень у сфері публічного адміністрування; на основі чинного законодавства виявлення прогалин, які існують у даній сфері; аналіз та розробка відповідних рекомендацій, щодо комплексного підходу удосконалення публічного адміністрування в системі суспільних відносин.

УДК 342.9 (043.2)

Веселов М. Ю., к.ю.н., с.н.с., доцент,
Крикунов Я. В., курсант,
факультет підготовки фахівців для підрозділів ДАІ,
Донецький юридичний інститут МВС України, м. Донецьк

ПРОТИДІЯ АВАРІЙНОСТІ НА НАЗЕМНОМУ ТРАНСПОРТІ: КОМПЛЕКСНИЙ НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ

Забезпечення безпеки руху транспорту – складна багатопланова проблема. Тому заходи щодо запобігання катастроф, аварій, транспортних подій повинні носити комплексний характер.

Слід мати на увазі, що діяльність щодо подолання аварійності на транспорті безпосередньо впливає на динаміку транспортних злочинів. Оскільки грань між адміністративними та кримінальними правопорушеннями, а також дисциплінарними проступками лежить у сфері наслідків, а порушення можуть бути (і бувають) абсолютно ідентичні, заходи протидії, які спрямовані на попередження, як транспортних подій або аварій, так і транспортних злочинів, може бути в цілому якісно однорідною. Такий нескладний висновок говорить про те, що у питаннях подолання аварійності на транспорті мають бути поєднані зусилля науковців у галузі не лише адміністративного, а й кримінального права. Але й на цьому також не слід зупинятися. Virішення глобальної проблеми аварійності на транспорті є предметом дослідження різних сфер наукової діяльності.

Однією з розповсюджених форм зведення до купи заради єдиної мети різнопланових поглядів та наукових шкіл, технічних проєктів є проведення цілеспрямованих науково-практичних конференцій. Конференція – заздалегідь заплановане, організоване зібрання людей для обговорення певної проблематики, яка визначена заздалегідь. Наукова конференція – форма організації наукової діяльності, при якій дослідники (не обов'язково

вчені чи студенти) представляють і обговорюють свої роботи. Структурно конференції включають такі складові, як відкриття та пленарне засідання з виступом організаторів конференції; робота в секціях або круглих столах з заслуховуванням доповідей та подальшим обговоренням; формування або опрацювання резолюції конференції з сформованими пропозиціями; доведення результатів конференції до широкого кола (випуск збірника матеріалів конференції, розміщення на Інтернет-сайтах тощо).

Достатній рівень уваги науковців та фахівців приділяється також питанням діяльності авіаційного транспорту, зокрема безпеки польотів. У цьому напрямку провідну роль взяв на себе Національний авіаційний університет. Цей потужний навчальний заклад організовує щороку мінімум дві всеукраїнські науково-практичні конференції.

Огляд організаційно-наукових заходів свідчить, що найчастіше наукова спільнота приділяє уваги питанням забезпечення дорожнього руху, тобто подоланню аварійності на автомобільному транспорті. Прикладами є і ініціювання у всесвітніх масштабах Глобального плану здійснення Десятиліття дій із забезпечення безпеки дорожнього руху 2011-2020. Цей План є засобом, яким можна скористатися під час розробки національних і місцевих планів дій, і одночасно служить основою для скоординованих дій на глобальному рівні. У 2009 році у Москві відбулася перша всесвітня міністерська конференція з безпеки дорожнього руху «Час діяти». Рішення про її проведення було ухвалене Генеральною Асамблеєю ООН за пропозицією Російської Федерації. Своїх представників до Москви прислали майже 150 держав, 20 урядових і 80 неурядових організацій, а загальне число учасників склали порядку півтори тисячі осіб.

Вищі навчальні заклади України об'єднують зусилля у проведенні щорічних міжнародних конференцій. Так, у квітні 2013 року Харківський національний автомобільно-дорожній університет проводив III Міжнародну науково-практичну конференцію «Проблеми підвищення рівня безпеки, комфорту та культури дорожнього руху» [1]. У листопаді 2013 року Донецький юридичний інститут проводив вже VIII Міжнародну науково-практичну конференцію «Безпека дорожнього руху: правові та організаційні аспекти» [2]. До цього переліку можна додати й ще інші науково-практичні заходи.

У контексті нашого дослідження викликає певну стурбованість недостатній стан уваги науковців щодо дослідження проблем аварійності на наземному транспорті. Треба звернути увагу, що наземний транспорт є одним із найдавніших, зручних та динамічних видів транспорту. До тепер цей термін ще не набув певного поширення у суспільстві та законодавстві – більшість відомих енциклопедичних видань та словників не містить його визначення.

Вітчизняне законодавство не містить окремого законодавчого акту про наземний транспорт, також, не має згадувань про цю дефініцію Закон України «Про транспорт». Поряд з цим, все частіше зустрічаються окремі дослідження у різних галузях наукової діяльності, де вживається зазначена семантична категорія. Згідно з Положенням про Укртрансінспекцію України до блоку наземного транспорту включені автомобільний, міський електричний, залізничний види транспорту та дорожнє господарство.

Вважаємо, що актуальність питання, що підіймається (аварійність на наземному транспорті) вимагає цілеспрямованих організаційно-правових, економічних та інженерно-технічних заходів представників публічної адміністрації, наукового світу, фахівців у зазначених галузях народного господарства та комерційних структур. Однією з форм комплексного підходу до вирішення цієї проблеми, об'єднання зусиль вказаних суб'єктів є організація та проведення цільових науково-практичної конференції.

Література

1. Проблеми підвищення рівня безпеки, комфорту та культури дорожнього руху: матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції, (Харків, 16-17 квітня 2013 р.). – Харків: ХНАДУ, 2012.

2. Безпека дорожнього руху: правові та організаційні аспекти: Матеріали VIII міжнародної науково-практичної конференції (в авторській редакції), (Донецьк, 22 листопада 2013 року). – Донецьк: Донецький юридичний інститут МВС України, 2013. – 325 с.

УДК 351.811(043.2)

Ворушило С. В., к.ю.н., викладач,
Тесленко В. С., курсант,
факультет ПФПДАІ,

Донецький юридичний інститут МВС України, м. Донецьк

АНАЛІЗ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ ТА СПОСОБИ ЇЇ ПОКРАЩЕННЯ

З 2007 року в Україні спостерігається суттєве і бажане скорочення кількості смертельних випадків від ДТП та травматизму, проте вони все ще залишаються на високому рівні за європейськими нормами. У 2009 р., 5332 особи загинули на українських дорогах і у 2010 р. такі показники продовжують вказане покращення на більш ніж 50% скорочення смертей на дорогах за останні роки. Це чудово і навіть унікально.

Однак, є одне застереження, оскільки мається на увазі припущення, що дані, які зібрані в Україні, можуть підлягати значному заниженню, що в